

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

LEDEN 2024

367

LEDEN 2024

1	po	MATKY BOŽÍ PANNY MARIE	SLAVNOST
2	út	sv. Basila Velikého a sv. Řehoře Naziánského	památka
3	st	středa po Okt. Naroz. Páně Nejsv. Jména Ježíš	
4	čt	čtvrtek po Okt. Naroz. Páně	
5	pá	pátek po Okt. Naroz. Páně	<i>první pátek</i>
6	so	ZJEVENÍ PÁNĚ	SLAVNOST
7	ne	KŘTU PÁNĚ	SVÁTEK
8	po	1. týden v mezidobí	
9	út	1. týden v mezidobí	
10	st	1. týden v mezidobí	
11	čt	1. týden v mezidobí	
12	pá	1. týden v mezidobí	
13	so	1. týden v mezidobí sv. Hilaria	
14	ne	2. neděle v mezidobí	
15	po	2. týden v mezidobí	
16	út	2. týden v mezidobí	
17	st	sv. Antonína, opata	památka
18	čt	Panny Marie, Matky jednoty křesťanů	památka
19	pá	2. týden v mezidobí	
20	so	2. týden v mezidobí sv. Fabiána	
21	ne	3. neděle v mezidobí	
22	po	3. týden v mezidobí sv. Vincence	
23	út	3. týden v mezidobí	
24	st	sv. Františka Sáleského	
25	čt	OBRÁCENÍ SV. APOŠTOLA PAVLA	SVÁTEK
26	pá	sv. Timoteje a sv. Tita	
27	so	3. týden v mezidobí sv. Anděly Merici	
28	ne	4. neděle v mezidobí	
29	po	4. týden v mezidobí	
30	út	4. týden v mezidobí	
31	st	sv. Jana Bosco	památka

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc.
 Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezekantp@centrum.cz

První strana obálky: Betlémská hvězda - internertový motiv

Drazí farníci a milí přátelé,

vstupujeme opět do jednoho z mnohých dalších „Nových roků“. I když nevíme, co nás v tomto roce čeká, přesto do něho vcházíme s radostí a i s určitým nadšením. Nemůžeme však přehlédnout bolestné skutečnosti, o kterých nás pravidelně a mnohdy více, než bychom si přáli, informují sdělovací prostředky: válka na Ukrajině, válka ve Svaté zemi, válečné střety v Africe a mnohé přírodní katastrofy po celém světě. Slyšíme o utrpení a smrti těch, kteří jsou postiženi všemi těmito konflikty a pohromami. V mnohých zemích, kde je relativní pokoj a mír, slyšíme o vnitřní nespokojenosti obyvatel, a to z důvodu podle nich nedostatečného blahobytu nebo národnostní nesnášenlivosti apod. K tomu přistupují požadavky některých skupin, které chtějí prosadit zákony jdoucí proti přirozeně mravnímu zákonu, a tedy i Božímu, který přímo odporuje ustanovením obsaženým v Písmu svatém a svolávajícím Boží odplatu, která vícekrát dopadla na vyvolený národ, když se odvrátil od nařízení Hospodina. Vše můžeme velmi dobře najít a vyčíst již ze Starého Zákonu. Před týdnem jsme završili velmi krátkou dobu adventní a vstoupili do krásného období vánočních svátků. Neustále jsme byli konfrontováni s životem a poselstvím sv. Jana Křtitele, který volal všechny k obrácení a pokání, aby mohli poznat a přijmout toho, který přichází spasit celý svět – Mesiáše. Od samotného Krista víme, že ti, kteří měli být hlavními protagonisty při jeho příchodu a měli mít největší vliv na přijetí Mesiáše, především vyvoleným národem, hrubým způsobem zklamali. Oni se nakonec stali velkou překážkou, a dokonce brzdu v šíření této radostné zvěsti. Nechtěli se ztotožnit s poselstvím, které nebylo podle jejich představ a postavilo se na odpor, který vyvrcholil o Velikonočních voláním „ukřižuj“. Proč připomínám všechny tyto negativní, smutné a bolestné události na počátku Nového roku? Kolem nás vládne v dnešní době velký chaos, který se nevyhýbá ani Církvi, která je součástí lidského společenství. Mnozí propadají smutku, beznaději, dle statistik přibývá těch, kteří musí užívat prostředky proti depresím a od některých členů Církve zaznívají požadavky, které jsou neslučitelné s učením Církve a chtějí vše změnit jen proto, aby to vyhovovalo čistě pozemské mentalitě a nestali se tak nepříjemnou provokací pro ostatní. Vše upravit, aby to bylo snadnější a vlastně bez požadavků, které jsou náročné a mnohdy i nepříjemné, neboť požadují naše sebezapření, a někdy i obět'. Jak se v této situaci orientovat a zachovat? Kristus říká: „Ego sum via, veritas et vita“ – **Já jsem CESTA, PRAVDA a ŽIVOT**. Neříká je třeba žít podle pravdy nebo hledat správnou cestu stejně jako mnozí jiní náboženští učitelé a mistři. On říká **JÁ JSEM**. To znamená, že jako katoličtí křesťané si nikdy nemůžeme přizpůsobovat jeho slova pouze ke svému obrazu a žít si podle svého, ale žít podle **Jeho života** neboli **Jeho životem**. Neotřesitelná jistota a pevnost našeho života je pouze a jedině v **NĚM** a v nikom a v ničem jiném. Jít s Ním a za Ním je jediná možnost, jak neztratit správný směr a smysl svého života. Avšak Kristus nám neslibuje procházku růžovým sadem, ale: „Kdo chce jít za mnou vezmi svůj kříž a následuj mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mne ztratí, nalezne ho“ (Mt 16, 24-25). O Vánocích jsme slyšeli v prologu evangelia sv. Jana, že Kristus přišel na svět jako světlo, které prozařuje, a tedy rozbíjí temnotu, ve které byl svět bez Něho. My křesťané jsme povoláni být světlem, které dává vidět a tzn. dává **NADEJ** bez které není možné nejen v současném světě, ale ani v životě vůbec přežít. Světlo Kristovo dává naději, protože poukazuje na vyšší smysl a podstatu našeho pozemského života – ukazuje na nebe. V dokumentu „Světlo národů“ II. Vatikánského koncilu čteme: „**Křístus je světlo národů**. Proto tento posvátný sněm, shromážděný v Duchu svatém, má **vřelou touhu hlásáním evangelia všemu stvoření osvětit všechny lidi jasem Kristova světla, které září na tváři Církve**. Snažme se, aby se v našem životě odrážela pravda Kristova učení a my jsme mohli být nástrojem – světlem pro ty, kteří žijí dosud „v temnotě a stínu smrti“.

To vám ze srdce vyprošuje a do nového roku 2024 na přímluvu Panny Marie žehná
P. Vít

Tříkrálová sbírka 2024 - viz článek níže	1. – 14. ledna
Výstav Nejsvětější svátosti po mši sv. (18:00) do 20:00 – sv. Prokop	pátek 5. ledna
Mše sv. s požehnáním vody, křídý a kadidla 8.00 - sv. Prokop	sobota 6. ledna
Svátek Křtu Páně - všechny kostely	neděle 7. ledna
Sbírka na splátku farního úvěru všechny kostely	neděle 7. ledna
Setkání hledajících Farní centrum	neděle 7., 14., 21., 28. ledna
Modlitební skupina 19:00 Farní centrum – pro všechny, kdo se chtějí společně modlit	středa 10. ledna
Povánoční úklid kostelů sobota 13. 1. 9:00 sv. Anna, pátek 19. 1. 18:45 sv. Prokop, sobota 20. 1. 8:50 sv. Roch	13. – 20. ledna
Pouť ke sv. Šebestiánu mše sv. 8:00 – kostel sv. Rocha	sobota 20. ledna
Setkání ministrantů 17:00 Farní centrum	neděle 21. ledna

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2024

Milí farníci a přátelé,
začátkem nového kalendářního roku od 1. do 14. ledna 2024 se v Praze tradičně uskuteční již 24. ročník Tříkrálové sbírky. Prosíme o pomoc děti i dospělé, kteří by byli ochotni se zapojit do koledování. Koledníci ať se přihlásí u pí Anny Velkové nebo pí Jitky Vančurové anebo v sákrstii kostela a to do středy 27. prosince. Děti, které koledují ve skupince po třech, musí vždy být doprovázeni jedním dospělým starším 18 let, který na ně dohlíží a zároveň je i zárukou při vybírání peněz. Proto jsou ke koledování potřeba jak děti, tak i dospělí. Z toho, co každá farnost vybere jde 65% na projekty naší místní farní charity. Předem děkují všem, kteří budou ochotni věnovat svůj čas a úsilí pro Tříkrálovou sbírku, která má sloužit těm nejpotřebnějším, kteří jsou v nouzi. Minulý rok vybrali koledníci z naší farnosti 121.227,- Kč. Ještě jednou děkují za ochotu a spolupráci.

P. Vít Uher, farář

Vztah Církve ke komunitě LGBT

Fakt, že papež se dlouhodobě snaží učinit katolickou církev přívětivější vůči LGBTQ+ komunitě, vyvolává pobouření konzervativců v katolické církvi. Za rozvratné jsou považovány rovněž pokusy Františka dát laikům v církvi větší odpovědnost. O rozporech mezi progresivní a konzervativní částí katolické církve svědčí mimo jiné i to, že v České republice nedávno vyšla kolektivní monografie, kde katolický spoluautor kritizuje katolické pomluvy zednářů a připouští diskusi o spolupráci a sdílení. Souběžně ale Dikasterium pro nauku víry vydalo potvrzení, že členství v zednářské lóži zůstává pro katolíky těžkým hříchem.

Zdravotní stav Svatého otce je stabilní

U papeže Františka přetrvává plicní zánět spojený s dýchacími potížemi, jeho zdravotní stav je však stabilní a horečku nemá. Šestaosmdesátiletá hlava katolické církve kvůli několik dní trvajícím zdravotním problémům na doporučení lékařů zrušila účast na klimatickém summitu v Dubaji.

Výzva papeže Františka ohledně životního prostředí

Papež František vyzval světové lídry, aby dosáhli průlomu v boji proti globálnímu oteplování. Papežův projev přednesl podle agentury AFP na klimatickém summitu COP28 vatikánský státní sekretář, kardinál Pietro Parolin. Papež se akce v Dubaji nemohl zúčastnit kvůli svému špatnému zdravotnímu stavu. *Jsem s vámi, protože ničení životního prostředí je urážkou Boha*, zaznělo v projevu.

Válka na Blízkém Východě

Aby byl ve Svaté zemi mír, je potřeba, aby Izraelci i Palestinci ustoupili ze svých nároků. To je podle zástupce jedné z menších křesťanských církví v Jeruzalémě jediná cesta k ukončení konfliktu mezi Izraelem a Hamásem. Současná válka ničí nejen pásmo Gazy a jeho obyvatele a životy rodin unesených Izraelců. Podle biskupa syrské katolické církve Marka Jakoba Efrema těžce dopadá i na křesťany.

Betlémské světlo v ČR

10. prosince dorazilo Betlémské světlo do brněnské katedrály svatých Petra a Pavla, kde mu požehnal emeritní biskup Vojtěch Cikrle. V dalších dnech je rozvezly vlaky po celé republice.

Obnova pařížské katedrály

Francouzský prezident Emmanuel Macron pozval Svatého otce, aby se zúčastnil znovuoctvení pařížské katedrály Notre Dame. Dokončení restaurátorských prací po rozsáhlém požáru se očekává 8. prosince 2024. Francouzský prezident prohlédl opravy a uvedl, že dveře Francie jsou papeži vždy otevřené: "V každém případě ho zveme."

Ukládání části popela zesnulých

V Římě byla zveřejněna odpověď kardinála Víctora Manuela Fernandéze, prefekta Dikasteria pro nauku víry na dotaz kardinála Mattea Zuppiho, arcibiskupa Boloně. Podle kardinála Fernandéze může církevní autorita zvážit a posoudit žádost rodiny zesnulé osoby, aby vhodným způsobem uchovala malou část popela svého příbuzného na místě, které bylo pro zesnulého člověka významné. Může se tak však stát pouze v případě, že rodina odmítne jakýkoli typ panteistického, naturalistického nebo nihilistického nepochopení, zdůrazňuje list. Dále se v něm uvádí, že popel zesnulého má být uložen na posvátném místě.

První světový Den dětí

Světový den dětí se v návaznosti na Světový den mládeže uskuteční v Římě 25.-26. května 2024. Papež František to oznámil při modlitbě Anděl Páně o slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie. Iniciativa reaguje na otázku: Jaký svět chceme zanechat dětem, které nyní vyrůstají? Stejně jako Ježíš chceme děti postavit do středu pozornosti a pečovat o ně. Akci, na kterou se do Říma sjedou tisíce chlapců a dívek z celého světa, zorganizuje Dikasterium pro kulturu a vzdělávání. Dikasterium nabídlo svou záštitu již v listopadu při akci nazvané *Učme se od chlapců a dívek*, při níž byl papež František v Aule Pavla VI. obklopen přibližně 7 500 dětmi z celého světa. Toto setkání plně hudby a svědectví lze považovat za předeheru ke Světovému dni dětí v roce 2024. Myšlenku dne věnovaného výhradně těm nejmladším navrhl papeži v červenci devítiletý Alessandro u příležitosti *Popecastu*, druhého podcastu natočeného Vatikánskými médii s papežem Františkem pro Světový den dětí v Lisabonu. "Moc se mi to líbí!" Odpověděl papež po vyslechnutí návrhu malého chlapce. "Můžeme to nechat zorganizovat prarodiči. Krásný nápad. Budu o tom přemýšlet a uvidíme, jakým způsobem to zrealizujeme."

60 let Konstituce II. Vatikánského koncilu O liturgii

4. prosince 1963 papež Pavel VI. vyhlásil konstituci Sacrosanctum Concilium věnovanou liturgii, první ze čtyř konstitucí, které vzešly z Druhého vatikánského koncilu. Právě od ní se odvíjela liturgická reforma, která následovala po koncilu. Konstituce ve svých hlavních liniích směřovala ke "zjednodušení" liturgie a dala možnost používat při liturgii národní jazyky. Hluboký význam této koncilní konstituce vysvětloval při jedné ze svých posledních generálních audiencí papež Benedikt XVI, který se jako mladý profesor a asistent kolínského arcibiskupa kardinála Josepha Fringse koncilu účastnil. Mezi základní myšlenky patřilo *in primis* – pokračoval Benedikt XVI – "velikonoční tajemství jako střed křesťanského bytí, a tedy křesťanského života, roku, křesťanského času, které nachází výraz ve velikonoční době a v neděli, která je vždy dnem zmrtvýchvstání. Znovu a znovu začínáme svůj čas Vzkříšením, setkáním se Zmrtvýchvstalým, a ze setkání se Zmrtvýchvstalým vycházíme do světa. V tomto smyslu je nešťastné, že jsme dnes z neděle udělali víkend, vždyť neděle je první den, je to začátek; vnitřně musíme mít na paměti, že je to začátek, začátek Stvoření.

Bratrstvím k uzdravení světa

Od 8. do 15. září 2024 se v Quito (Ekvádor) uskuteční 53. Mezinárodní eucharistický kongres. V pestrobarevné spleti koloniálních ulic bude hostit tisíce lidí, kteří přijedou z celého světa, aby oslavili tajemství naší víry a v radostném sdílení darů obnovili lásku ke Kristu, živému Chlebu, který sestoupil z nebe. S ohledem na tuto celosvětovou událost vypracovala Teologická komise ekvádorského národního eucharistického výboru ve spolupráci s Papežským výborem pro mezinárodní eucharistické kongresy základní text ve světle tématu „Bratrstvím k uzdravení světa“.

VÝŇATEK Z LISTU
 PAPEŽE LVA I. VELIKÉHO
SACRAMENTUM RECONCILIATIONIS
 O TAJEMSTVÍ SMÍŘENÍ
 5. STOLETÍ

Není nic platné říkat, že náš Pán, syn Panny Marie, je skutečným člověkem, jestliže nevěříme, že je člověkem z toho rodu, jak se o něm mluví v evangeliu.

Matouš totiž říká: *Rodokmen Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahá-mova*. A sleduje posloupnost jeho lidského původu tak, že dovádí řadu pokolení až k Josefovi, jemuž byla matka Pána zasnoubena. Lukáš naopak probírá rodokmen opačným směrem až k zakladateli lidského rodu, aby ukázal, že první Adam a poslední Adam jsou téže přirozenosti. Všemohoucnost Božího Syna se k poučování a ospravedlnění lidí jistě mohla zjevit tak, jak se Bůh zjevoval patriarchům a prorokům v lidské podobě, když vyzval k zápasu, když s nimi zaváděl hovor, když neodmítal přijmout pohostinství nebo když si vzal i předložené jídlo. Tato zjevování se však byly pouze obrazy, které poukazovaly na toho člověka, o němž jako tajemná znamení naznačovaly skutečnost, že bude potomkem těchto předků.

Tajemství našeho smíření, o kterém bylo rozhodnuto už od věčnosti, se v žádném, předobrazu nenaplnilo. Duch Svatý totiž tehdy ještě nesestoupil na Pannu ani ji nezastínila moc Nejvyššího, aby se v neposkvrněném lůně, kde si Moudrost zbudovala příbytek, *Slovo stalo tělem*; aby se spojením přirozenosti Boží s přirozeností služebníka v jednu osobu v čase narodil tvůrce času; a aby byl zrozen uprostřed všeho ten, *skrze něhož všechno povstalo*.

Kdyby byl totiž tento nový člověk, jenž vzal na sebe tělo, jako mají hříšní lidé, ne-vzal na sebe našeho starého člověka, a maje stejnou podstatu s Otcem se neuvolil přijmout i stejnou podstatu s matkou, kdyby se byl nespojil – sám bez hříchu – s naší přirozeností, veškeré lidské pokolení by stále setrvalo v zajetí ďáblovy moci. Také bychom nemohli mít účast na jeho slavném vítězství, kdyby bylo vybojováno bez účasti naší přirozenosti. Z tohoto podivuhodného účastenství nám zazářila svátost znovuzrození. Skrze téhož Ducha, skrze něhož byl počat a zrozen Kristus, rodíme se tedy duchovně i my. Proto říká evangelista o věřících, že *se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha*.

Putovali na svých velbloudech...

6. ledna oslavíme Slavnost Zjevení Páně – „Tři králů“

Promluva sv. Josemaría Escrivá z 1. neděle adventní 2. 12. 1951 – 2. část

Vyznamenávali se tito malověrní lidé snad svou láskou ke Kristu? Bezpochyby ho milovali, aspoň slovy. Občas se dali strhnout nadšením: *Pojďme i my, ať zemřeme s ním* (Jan 11,16). Ale v hodině smrti všichni utekli – až na Jana, který opravdu miloval skutky. Jen on, nejmladší z apoštolů, zůstává pod křížem. Ostatní neměli onu lásku, která je silná jako smrt (srov. Pís 8,6). To byli učedníci Pánem vyvolení; takové je Kristus vyhledal, tak vystupovali, dokud je nenaplnil Duch svatý, aby se stali sloupy církve (srov. Gal 2,9). Jsou to obyčejní lidé s chybami a slabostmi, se slovy většími než jejich skutky. A přece, Ježíš je volá, aby z nich udělal rybáře lidí (srov. Mt 4,19), spolupracovníky na díle vykoupení, správce Boží milosti. Podobně tomu bylo i s námi. V naší rodině, mezi našimi přáteli a známými, abych nemluvil o velké scéně světa, by se dalo bez námahy najít tolik lidí, kteří jsou více hodni Kristova povolání: jsou prostší, vzdělanější, vlivnější, významnější, vděčnější, šlechtetnější než my. Když tak o tom přemýšlím, to všechno mě zahanbuje. Ale jsem si také vědom, že naše lidské myšlení nedokáže působení milosti vysvětlit. Bůh si obvykle volí slabé nástroje, aby se jasně ukázalo, že je to jeho dílo. Hlas apoštola Pavla se ještě chvěje, když myslí na své povolání: *A po všech jako poslední jsem ho uviděl i já, nedochůdče. Ano, já jsem nejnepatrnější z apoštolů; nejsem ani hoden, abych byl nazýván apoštolem, protože jsem pronásledoval Boží církev* (1 Kor 15,8–9). Tak píše Šavel z Tarsu, jehož osobnost a význam v průběhu dějin ještě vzrostly. Bez jakékoli naší zásluhy, jak jsem vám už řekl, neboť s naším povoláním je nerozlučně spojeno poznání naší ubohosti a přesvědčení, že světlo, které osvěcuje duši – víra –, láska, s kterou milujeme – caritas –, a touha, která nás nese – naděje –, jsou ryzí Boží dary. Nebudeme-li tedy růst v pokoře, ztratíme z očí cíl Božího vyvolení; *ut essemus sancti* (abychom byli svatí), osobní svatost. Z této pokory můžeme teď pochopit, jak úžasné je toto božské volání. Z pšeničného pole nás vybrala Kristova ruka: Rozsévav vzal pšeničná zrnka do své probodené ruky. Kristova krev je ztropila. Potom hodil Pán ztropenou pšenici do vzduchu, aby tím, že odumře, přinesla život a poté, co byla vložena do země, se rozmnožila ve zlaté klasy. Je čas probudit se ze spánku

Čtení mše svaté nám připomíná, že tuto apoštolskou odpovědnost musíme přijmout s novým duchem, odvahou a bdělostí. *Víte, jaký je (nyň) čas: že vám už nastala hodina, kdy je třeba se probrat ze spánku. Neboť nyň je nám spása blíže než tehdy, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblečme se do výzbroje světla* (Řím 13,11–12). Řeknete mi, že to není lehké. A je to pravda. Nepřátel člověka, nepřítel jeho svatosti, se pokoušejí zmařit tento nový život, toto odění se duchem Kristovým. Neznám lepší výčet překážek než výčet svatého Jana: *žádost těla, žádost očí a honosný způsob života* (1 Jan 2,16).

Žádost těla není jen neuspořádané úsilí smyslů, ani jen sexuální žádostivost, která má být spořádaná a sama o sobě není zlá, protože je lidskou skutečností, která má být posvěcena. Právě proto nikdy nemluví o nečistotě, ale o čistotě, neboť všech se týkají Pánova slova: *Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha* (Mt 5,8). Podle Božího povolání mají jedni žít tuto čistotu v manželství, druzí v zřeknutí se této lidské lásky, aby výlučně a celým srdcem odpověděli na Boží lásku. Ani jedni, ani druzí nebudou otroky smyslnosti, ale pány svého těla a svého srdce, aby se obětavě mohli dát druhým. Když mluví o ctnosti čistoty, říkám: *svatá čistota*. Neboť křesťanská čistota, svatá čistota, nemá nic společného s pýchou považující se za *čistou*, neposkvrněnou. Vychází spíše z vědomí, že naše nohy jsou z hlíny (Dan 2,33), i když nás Boží milost den, co den osvobozuje z úkladů nepřítel. Považuji za znetvoření křesťanství, když někteří mluví a kážou skoro výlučně o těchto věcech, a přitom zanedbávají ostatní, pro křesťana i všeobecně pro soužití lidí, důležité ctnosti.

Ze života svatých žen

pracovala
Mgr. Tereza Kahounová

část
5

Matka ELEKTA OD JEŽIŠE (1605 – 1663)

Matka **Elekta od Ježiše** -zakladatelka Karmelu sv. Josefa v Praze. Původním jménem Kateřina. V jednadvaceti letech nastupuje do chudého kláštera bosých karmelitek v Terni. Po třech letech je vybrána jako jedna ze čtyř spoluzakladatelek Karmelu ve Vídni. Ve svých 33 letech je zde poprvé zvolena převorkou. V r. 1642 císař Ferdinand III. žádá rád o založení nového Karmelu v Grazu. Za zakladatelku nového kláštera je vybrána matka Elekta. V r. 1656 je císařem Ferdinandem III. opět vybrána na své třetí a poslední zakládání do Prahy. 1. září 1656 přijíždějí mnišky do Prahy. M. Elektu, kterou již nyní doprovází pověst svatosti, na Karlově mostě vítají davy Pražanů. Před kostelem Panny Marie Vítězné sestry přijímá kardinál Harrach Císař Ferdinand III. věnuje sestrám Vojanovy sady na Malé Straně. Zde sestry vybudují svůj nový domov, první klášter bosých karmelitek v Čechách.

11. ledna 1663 M. Elekta umírá na zápal plic. 14. ledna je pohřbena na zahradě sester. Protože při pohřbu byl velký mráz a malta zamrzala, zedníci použili při zdění hrobové dutiny vařící vodu. Ta vtékala nejen do hrobu i do rakve.

Úcta k M. Elektě přetrvávala dál. Docházelo k nadpřirozeným úkazům, např. když šla někteří za sester kolem Elektina hrobu, ucítila vůni, jako by v okolí kvetlo plno fialek, jiná zase viděla místo pohřbu, zalité ve večerním šeru tajemnou září. Jiná sestra, která trpěla nesnesitelnými bolestmi hlavy, sotva však ji položila na hrob zesnulé M. Elekty, bolesti okamžitě ustaly. Později si také řeholnice vzpomněly, že před lety vznikla o jejich zakladatelce dvě proroctví, obě vyslovená ústy umírající. „Ted' mi líbáte ruce, ale po mé smrti mi je líbat nebudete, poněvadž se mě budete bát, až mě uvidíte znetvořenou a černou. Ale M. Elektě připravíte trůn a řeknete jí, aby si sedla, poněvadž jí bude příslušet, aby seděla. Nešlo nevěřit těmto proroctvím. Nakonec se jedné z řeholic ve snu zjevila M. Elekta ve snu a vyjevila jí neporušenost svého těla s tím, aby obsah sdělila převorce. Sestry se rozhodly tělo své převorky po třech letech sepsat všechno, co se Elekty týká. Dutina hrobu i rakev převorky byla zaplavena černou páchnoucí vodou, oděv zetlelý, ale tělo M. Elekty, i když bylo značně rozmáčené, bylo přesto do nejmenších detailů neporušené. Tento stav odporoval povědomí o rozpadu těla, a byl proto přítomnými považován za zázrak. 15. října 1666 je zpráva o neporušenosti těla M. Elekty zveřejněna. Neporušené tělo matky M. Elekty několikrát vyšetřeno členy tehdejšího nejvyššího lékařského sboru. Ti potvrzují, že tělo bylo zachováno nadpřirozeným způsobem. R. 1668 je tělo přeneseno do chóru. Otec kardinál nařizuje, aby tělo bylo uloženo na uctivém místě a prozatím nevystavováno veřejnému kultu. Protože bylo ohebné, sestry ho – podle několika předtím pronesených proroctví – ponechaly vsedě. R. 1670 nový arcibiskup Matyáš po návštěvě kláštera doporučuje sestrám sepsat všechno, co se Elekty týká. a povoluje vytisknout obrázky a stručný životopis Matky spolu se zprávou o zázracích, ke kterým došlo na její přímluvu.

Z nařízení Josefa II. musí karmelitky opustit svůj klášter na Malé Straně. Arcibiskup jim radí: „I kdybyste musely nechat v Praze všechno, vezměte s sebou tělo M. Elekty, jako nejdražší ze všech pokladů.“

Po deseti letech se sestry smějí vrátit do Prahy, jejich mateřský klášter je však již obsazený. Dostávají proto opuštěný klášter na Hradčanském náměstí. U kláštera je kostel sv. Benedikta, kam sestry umístí zachovalé tělo své matky zakladatelky. V roce 1950 sestry čekala druhá internace. Když se sestry ptaly kardinála J. Berana, co mají udělat s tělem M. Elekty, vzkázal jim: „Nechte ji tady. Je-li svatá, uchrání vás, i váš klášter.“

Po 42 letech dostaly sestry v restituci svůj klášter zpět. M. Elekta sedí na svém místě dosud, a čeká, až si jí sestry karmelitky, které se v roce 2020 odstěhovaly do nově vznikajícího kláštera v Drastech, odvezou k sobě. Podmínka totiž je, aby bylo budování kláštera a kostela dokončeno a uzavřena klauzura, poté bude tělo M. Elekty převezeno tam, a bude možnost ji navštívit. Dnes sice v kostele sv. Benedikta stále M. Elekta je, ale bohužel není veřejnosti přístupná.

A která svatá nás překvapí v únorovém čísle? Nápověda zní – je patronkou Světového dne modliteb za oběti obchodu s lidmi, a význam jejího jména je „šťastná“.

Evangelista Marek

V pondělí 8. ledna začíná první část liturgického mezidobí. O nedělích uslyšíme evangelní čtení z evangelia svatého Marka. Jde o nejkratší ze 4 evangelií, které má pouze 16 kapitol. To ale neznamená, že by evangelista některé události z Ježíšova pozemského života úmyslně vynechal; ale spíše se řídil zásadou, že *mnoho mluvit ještě neznamená mnoho říci* a dle Markovy filosofie jsou slova, která Spasitel nevyslovil, zbytečná. Proto v jeho evangeliu nejsou popisovány třeba události předcházející a provázející Kristovo Narození, neboť tam Ježíš sám nic neříká.

Je tedy – zvláště v dnešní době, kdy jsou různé úvahy některých „teologů“ považovány za „samospatitelné“ a téměř za dostačující k plněhodnotnému duchovnímu životu, navrátit se k tomu, co nám Ježíš v evangeliu říká, a trvale rozlišovat slovo lidské, byť sebekrásněji znějící, od toho, co Spasitel skutečně řekl a co má tedy trvalou a neměnnou platnost – ať se nám to líbí nebo ne. Boží – Kristovo – slovo je jen jedno a platí stále stejně dnes jako v době tohoto evangelisty.

Styl Markova evangelia není možná literárně vždy dokonalý, je však spontánní a má lidovou živost, v níž je dle úvodu k českému vydání Jeuzalémské bible velmi mnoho kouzla. Někdo v něm může postrádat poetičnost Lukášovu, někdo teologickou hloubku Janovu, někdo žurnalistickou schopnost Matoušovu. Ale Marek ukazuje Krista v první řadě jako toho, bez něhož bychom nebyli spaseni. A to je to hlavní. Co by nám bylo platné, kdyby evangeliem bylo pouze nádherným literárním dílem, ale neobsahovalo to, co je podstatné a důležité: Jít cestou Ježíšovou, která není jednoduchá a už vůbec ne snadná a pohodlná, ale je v ní jistota, že nás ke spáse dovede. Evangelista Marek není zárukou líbivosti a pohodlnosti, ale jistoty, že *kdo uvěří a přijme křest, bude spasen (Mk 16,16)*.

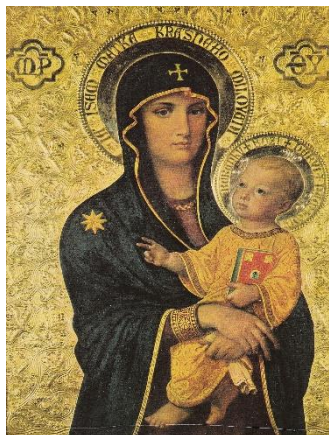
Naslouchejme tedy téměř celý rok až do adventu při nedělní liturgii v liturgickém mezidobí evangeliu sepsanému mužem, který byl blízkým vztahu s apoštoly Petrem a Pavlem, ale hlavně svědkem pravdivosti slova Toho, který je naším Spasitelem.

Evangelista měl dvě jména: hebrejské Jan a římské Marek (Sk 12, 12). Jeho matce Marii patřil v Jeruzalémě dům, v němž se scházeli Ježíšovi učedníci; má se za to, že se tam konala i Poslední večeře (Mk 14, 14) a příprava na seslání Ducha Svatého (Sk 1,13). Spolu se svým příbuzným Barnabášem doprovázel sv. Pavla na jeho první apoštolské cestě (Sk 12, 25), ale z Perge v Pamfýlii se vrátil zpět do Jeruzaléma (Sk 13, 13). Potom odešel s Barnabášem na Kypr (Sk 15, 39) a později byl s Pavlem v Římě (Flm 24; Kol 4, 10; 2 Tim 4, 11). Byl žákem apoštola Petra a podle jeho kázání napsal evangelium. Snad byl oním chlapcem, o němž se zmiňuje při vyprávění o Ježíšově zatčení v Getsemanské zahradě (Mk 14, 51-52). Připisuje se mu založení církevní obce v Alexandrii, kde také zemřel mučednickou smrtí. Jeho ostatky byly v 9. století přeneseny do Benátek.

Liturgicky je jeho svátek slaven 25. dubna.

Panna Maria – Matka jednoty křesťanů

18. ledna slaví Církev památku Panny Marie, Matky jednoty křesťanů. Začíná Týden modliteb za jednotu v křesťanském světě, který trvá do 25. ledna.

Božské mateřství spojuje Pannu Marii s jejím Synem "a pro své zvláštní úkoly a milosti je také vnitřně spojena s církví", jak učí II. vatikánský koncil. Už sv. Ambrož učil, že Bohorodička je vzorem církve ve víře, lásce a dokonalé jednotě s Kristem.

Společná úcta Bohorodičky zůstala trvalým poutem mezi západními a východními křesťany i po jejich rozdělení. Proto také bylo úsilí o obnovení jejich jednoty často svěřováno pod její ochranu, např. v encyklice Lva XIII. "Adiutricem populi" (1895). Tuto skutečnost má vyjádřit i liturgické slavení této památky, povolené pro naše diecéze 10. 9. 1966.

V těchto dnech věřící častěji pamatují na modlitby, bohoslužby a jiné duchovní akce s úmyslem obnovy křesťanské jednoty. Počátky Týdne modliteb za jednotu křesťanů spadají až do roku 1740, kdy se ve Skotsku objevují stoupenci letničního hnutí napojení na Severní Ameriku. Jejich obnovné snahy zahrnovaly modlitby za všechny církve a spolu se všemi církvemi. V roce 1867 zdůrazňuje První Lambethská konference biskupů anglikánské církve v preambuli svého prohlášení význam modlitby za jednotu a papež Lev XIII. roku 1894 podporuje zavedení Oktávu modliteb za jednotu.

Maria patří všem křesťanům – stejně jako evangelium. Je úzce propojena se svým Synem, a to jak ve vánočním, tak ve velikonočním příběhu. Je jeho první učednicí. V Marii vrcholí Starý zákon a začíná se odvíjet jeho druhý díl. Sama nepředstavuje žádnou instituci. Není součástí hierarchické struktury, nešermuje apoštolskou sukcesí, nevmetává druhým do tváře kanonické právo, zůstává na prvním místě tím, čím je v evangeliu, chce být prostou „služebnicí Páně“.

Za pomyslnou patronku ekumenismu by měla být všeobecně přijata Nazaretská panna., protože je pro všechny křesťany předně Matkou Páně. A právě proto, že je i naší společnou matkou, jejíž lekce z učednictví (jakkoli se naše cesta za Kristem ubírá jinou krajinou než ta její) mají být pro nás prvořadou inspirací. Její nabádání nás pohání do středu církve, k evangeliu, ke svátostem, ke Kristu, ke společenství svatých, nikoli mimo ně.

Marii nacházíme - podle Skutků apoštolských - ve večeradle s apoštoly, modlícími se společně po Ježíšově nanebevstoupení před sesláním Ducha svatého. Ani dnes ji nehledejme jinde. Modlí se s námi. S námi všemi, kteří chtějí mít Kristova Ducha, kteří chtějí hlásat v jeho síle světu evangelium, kteří dávají svůj život Bohu.

Z internetových zdrojů zpracoval -AJ-

25. ledna
Svátek obrácení sv. Apoštola Pavla
Z lásky ke Kristu vydržel Pavel všechno

Co je člověk a jak vznešená je naše přirozenost i čeho všeho je lidská bytost schopna, ukázal sv. Pavel nejlépe ze všech lidí. Každým dnem vystupoval výš a výše, každým dnem stále více planul horlivostí a k nebezpečím, která proti němu vyvstávala, se stavěl vždy s novou odvahou. Jasně to vyjádřil slovy: *Nedbám na to, co je za mnou, ale ženu se k tomu, co je přede mnou.* Dokonce když mu hrozila smrt, vyzýval ostatní, aby se spolu s ním radovali: *Radujte se a dělte se o radost se mnou.* A znovu se raduje, když je vystaven nebezpečí, bezprávi a potupám, takže píše Korint'ánům: *S radostí přijímám slabosti, příkoří a pronásledování.* A nazývá dokonce všechny tyto věci zbraněmi spravedlnosti a ujišťuje, že z nich má ten největší užitek.

A když se octl přímo uprostřed nepřátelských nástrah, jásal nad jejich náporom a zaznamenal další vítězství. Ze všech stran byl bit, dostávalo se mu ústrků a zlořečili mu, a on málem pořádal triumfální průvody a slavil hojná vítězství, honosil se jimi a děkoval Bohu: *Díky Bohu, který skrze nás neustále vítězí.* A tak se pídil po hanbě a krivdách, které musel snášet pro svou horlivost v hlásání evangelia, mnohem víc než my po radosti z poct a toužil po smrti víc než my po životě, po nedostatku víc než my po hojnosti. A vyhledával práci usilovněji než ostatní odpočinek po ní. Jediné věci se děsil a bál, aby neurazil Boha; jinak ničeho. Takže jediným předmětem jeho touhy bylo, aby se vždycky a všude líbil Bohu.

Těšil se z lásky Kristovy, a to mu bylo nade všechno; v Kristově lásce se považoval za nejšťastnějšího ze všech lidí, bez ní však nechtěl patřit ani k panstvům a mocnostem. V Kristově lásce by raději byl tím nejposlednějším, třeba odsouzencem na smrt, než bez ní jedním z předáků a nejvyšších hodnostářů.

Opravdu největší, ba jedinou trýzní pro něho bylo o tuto lásku přijít. To by pro něho bylo peklo, jediný, nekonečný, nesnesitelný trest.

Naopak těšit se z lásky Kristovy znamenalo pro něho život, celý svět, něco andělského, přítomnost, budoucnost, kralování, zaslíbení a nekonečné bohatství. Nic kromě toho neuznával, ať smutného, nebo příjemného. Z toho, co zde na světě máme, nemyslel na nic, ani na nic trpkého, ani na nic sladkého.

Všechno viditelné přehlížel, asi jako si nevšímáme květiny, která už shnila. A dokonce i tyraní a lidé, kteří proti němu sršeli hněvem, byli pro něho něco jako komáři.

I smrt a trýzeň a tisícera muka mu byla jakoby dětskou hrou, jen když mohl něco vytrpět pro Krista.

Z homilií biskupa Jana Zlatoústého o svatém Pavlovi – Liturgia horarum

Původ názvů ročních měsíců

1 Leden - Ianuarius: Měsici své latinské jméno propůjčil Janus, římský bůh bran, dveří a počátků. Čeština je se svým lednem vlastně takový evropský unikát, pocházející ze slova led, což je charakteristické pro tuto roční dobu.

2 Únor – Februarius: Základem pro název se stala římská slavnost Februalia, která měla přinést očistu po dlouhém období, neboť únor byl posledním měsícem římského roku. Český únor v Evropě nemá obdoby. Je odvozený od slovesa nořit – právě v únoru začínají tát ledy a noří se do vody.

3 Březen – Martius: Měsíc, který otvírá římský kalendář, byl pojmenován na počest boha války Marta. Český březen má dvě vysvětlení: měsíc, kdy většina samic očekává mláďata, nebo doba, kdy začínají rašit břízy.

4 Duben – Aprilis: Původ tohoto měsíce není úplně jasný ani v latině. Jedna teorie říká, že je *aprilis* inspirovaný řeckou bohyní lásky Afroditou. Jiné domněnky sahají k latinskému *aperire* (otevřít). Čeština, opět jako jediná v Evropě, název odvodila od dubu.

5 Květen – Maius: V latině je název odvozen od římské bohyně růstu a síly Maia. Český název vychází z charakteru přírody, která „kvete“.

6 Červen – Iunius: V latině název pochází z jména římské bohyně Iuno, ochránčyně státu.. Český název pochází buď od červených květů nebo od vyskytujícího se velkého množství červů.

7 Červenec – Iulius: Latinský název byl ustanoven římským senátem na počest Julia Caesara. Český červenec je pochází z praslovanštiny, v níž názvy měsíců byly odvozovány od jevů typických pro daná období – v případě července nejspíš od červenání plodů.

8 Srpen – Augustus: V latině název připomíná římského císaře Oktaviána Augusta. Český název vychází ze slova srp a inspiruje se probíhající sklizní.

9 Září - September: Latinský název pochází od číslu sedm – septem. V češtině vznikl stejně jako říjen z říje. Doslova znamená za říje (staročesky za řuje).

10 Říjen – October: V latině je název odvozen od latinské číslovky *octo* (osm). Český název je odvozen od údobí, kdy je zvěř v říji.

11 Listopad - November: Devátý měsíc románského roku má původ v latinské číslovce *novem* (devět). Čeština se inspirovala dobou padajícího listí.

12 Prosinec - December: V latině znamená *decem* – deset. Český prosinec je pro lingvisty docela záhadou. Možná vznikl od praslovanského *prosinoti* (prosvítat), protože slunce v prosinci za mraky jen prosvítá, nebo je odvozen od prosa, z něhož se v tomhle období často vařila kaše. Možná taky pochází z proseb, které lidé v tomhle období vyslovovali do nového roku, nebo za prosinec může zabijačka (od prasat – prasinec).

OTEVÍRÁME BREVIÁŘ

LITURGIA HORARUM * DENNÍ MODLITBA CÍRKVE

6. ledna
SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ

hymnus Magi videntes

Když uzří Dítě králové,
padají v prach a dary své,
zlato i myrhu s kadidlem
mu nesou s láskou v srdci svém.

Kadidlo sábské, zlatý dar
hlásají, že jsi Bůh a Král,
zatímco vonné myrhy drť
předvídá temný hrob a smrt.

Slavnější jsi všech velkoměst,
Betléme, jemuž dáno jest,
že narodit se v tobě směl
vtělený Bůh, náš Spasitel.

Jak proroci to hlásali
a v Písmě zaznamenali,
mu Otec – Tvůrce přikázal,
by vládu do svých rukou vzal.

Ježíši, tebe každý chval,
pohanům že ses ukázal,
i Otce, Ducha milosti,
po všechny věky věčnosti. Amen.

7. ledna
svátek Křtu Páně

hymnus Implente munus

Když vykonal svůj úkol Jan,
ježž uložil mu Tvůrce sám,
Pán do Jordánu sestoupil
a jeho vody posvětil.

Synovi Panny nejčistší
nebylo třeba očisty,
chtěl ale smýt svou koupelí
hřích smrtelníků veškerý.

Hlas Otcův zazní do výšin:
„To je můj milovaný Syn!“
a v holubice podobě
také Duch Svatý při tom je.

V tom jménu plném tajemství
tkví svaté Církve vítězství.
Tři osoby jsou vždycky s ní,
ač Učitel je jediný.

Živote, Pravdo, Ježíši,
buď tobě sláva nejvyšší.
Otec ji s Duchem z výsosti
zjevuje v nové jasnosti. Amen.

**Až Církev „zmodernizujeme“,
tak ti, kteří byli uvnitř, odejdou,
Ale ti, kteří byli venku, do ní nevstoupí.**

sv. Pius X. (1903-1914)

**Když křičíš, slyší každý.
Když šeptáš, slyší ten, kdo stojí vedle.
Ale když mlčíš, slyší jen ten, kdo tě má rád.**

Mahátma Gándhí, Indie 1869 - 1948

<p>EUCHARISTICKÁ ADORACE</p> <p>Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.</p>	<p>MODLITBA RŮŽENCE</p> <p>Touto modlitbou oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o Ježíšově životě. Společně se modlíme každý den před mši sv. za ukončení války na Ukrajině.</p>
<p>KŘEST</p> <p>Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po Velikonocích, křest pak bude uskutečněn o Velikonocích příštích.</p> <p>Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte.</p> <p>Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.</p>	<p>SVÁTOST SMÍŘENÍ</p> <p>Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: SV. PROKOP: po, st, čt, pá 17:25-17:50 SV. ROCH: ne 16:30-16:50, út 16:25-16:55, září-červen st od 6:30, SV. ANNA: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního příkázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka - v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i></p>
<p>CÍRKEVNÍ SNATEK</p> <p>Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).</p>	<p>SVÁTOST BÍRMOVÁNÍ</p> <p>Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem. Příprava probíhá v neděli od 16:30 ve Farním centru.</p>
<p>SVÁTOST NEMOCNÝCH</p> <p>V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).</p>	<p>CÍRKEVNÍ POHŘEB</p> <p>Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.</p>

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ

předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45
2. ročník ZŠ: út 16:45
3. ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: pá 14:00
4. – 8. ročník ZŠ: čt 16:15
9. ročník ZŠ + středoškoláci: pá 15:20

**Blíží informace na webových stránkách farnosti.
nebo e-mailem:**

MiladaProvinska@seznam.cz, tel +420721128119

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

<p>BIBLICKÁ HODINA</p> <p>Společné čtení a objasňování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)</p>	<p>HOVORY O VÍŘE</p> <p>Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 18:00-19:00</p>	<p>POLEDNÍ ATELIÉR</p> <p>Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)</p>
<p>MALÁ LITURGIKA</p> <p>Hovory o liturgii a liturgickém dění v Církvi i o všeobecných liturgických otázkách.</p> <p>V SOUČASNÉ DOBĚ SE SETKÁNÍ NEKONAJÍ</p>	<p>MODLITEBNÍ SKUPINA</p> <p>Setkání: 2. středa v měsíci v 19:00 – ON LINE mimo červenec a srpen</p> <p>ÚKLID KOSTELŮ</p> <p>Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne úklid kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a výzdoba Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by pomoci alespoň občas.</p>	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
--	---	--

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic. Vít Uher, ThD.: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

EKONOMICKÉ OKÉNKO

stav ke dni 31. 12. 2023

výše dluhu (úvěr): Kč 2 049 784,52
sbírka na splácení úvěru –12/2023: Kč 19 531,-

povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-

č. účtu farnosti: 6146009339/0800
Česká spořitelna

QR platba - možnost přispět
na různé potřeby farnosti

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – JEN DÍKY NIM MŮŽEME I MY DÁLE POMÁHAT.

PROKOPSKÉ LISTY

č. 367 – LEDEN 2024

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov

farář: P. ThLic. Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány. Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč.

NEPRODEJNÉ.